

holdene i disse Kommuner i Sommermaanederne har været anderledes, end at der trængtes til Hjælp i dem lige saa vel som i de Kommuner, hvor man vedvarende hele Aaret igennem har ydet Dyrtdshjælp. Jeg føler mig overbevist om, at der har været ganske den samme Trang til Stede som i de øvrige Kommuner. Men naar man i adskillige Kommuner er gaaet den Vej at ophøre med at yde Dyrtdshjælp i Sommertiden, ligger det i, at Sogneraadet eller Kommunalbestyrelsen paa Stedet har taget den Bestemmelse, at man ikke vil yde Penge fra Kommunen til Hjelpekassen, saaledes at denne kunde fortsætte med at yde Dyrtdshjælp til de ubemidlede. Jeg kender Eksempler paa, at Folk, der har haft en Indtægt af saadant noget som et Par Kroners Penge om Dagen og har haft en Børneflokk at skulle forsørge, ikke har kunnet faa Dyrtdshjælp, blot fordi Sogneraadet har besluttet, at i Sommermaanederne blev der ikke tilstaaet Hjelpekassen Midler at uddelø som Dyrtdshjælp. Saaledes er det sikkert gaaet adskillige andre Steder end dem, jeg kender, og naar jeg har nævnt dette, er det, fordi jeg vil haabe, at den nye Dyrtdslov, vi skal have, og som skulde træde i Kraft efter Nytaar, maa blive af en noget anden Støbning end den, vi har nu, og som jo nu skal fortsættes til Nytaar. Jeg vil haabe, den bliver saaledes, at Kommunerne faar en Slags Pligt til at yde de ubemidlede en Dyrtdshjælp, ikke alene i Vintermaanederne, men ogsaa i Sommermaanederne; thi ellers vil man jo ganske simpelt faa at se det samme, som man har haft Lejlighed til at se i den Sommer, der er gaaet, at de Kommuner, der stoppede op, fordi det var Sommer, atter vil foretage dette Eksperiment og standse Uddelingen af Dyrtdshjælp i disse Maaneder. Dette Eksperiment synes jeg ikke gerne skulde gentage sig, og derfor udtaler jeg Haabet om, at den nye Dyrtdslov vil faa en helt anden Form end den, vi lever under i Øjeblikket.

Om Bolignøden skal jeg kun gøre en ganske kort Bemærkning, og naar jeg gør den, er det, fordi det efter Udtalelser, der er faldet her under disse Dages Finanslovsforslagsbehandling, kunde se ud, som om det kun var her i København samt i de større Provinsbyer, der var Mangel paa Boliger, altsaa Bolignød. Jeg hørte et æret Medlem forleden Dag her fra denne Plads tale om Bolignøden i København og i de større Byer, og han nævnedes da Aarhus, Aalborg og Odense, og det var da ganske, som om

der kun kunde være Tale om Boligmangel og Bolignød i de nævnte Byer. Men Forholdet er — og det er det, jeg ønsker at pointere — netop dette, at i de mindre Provinsbyer er det i flere Tilfælde værre, ja, jeg kan sige langt værre, end i de Byer, som blev nævnt. Jeg vil blot nævne en middelstor By som f. Eks. Vejle, hvor jeg kender Forholdene bedst. Her er der, det tør jeg nok sige, en langt større Mangel paa Boliger, end Tilfældet er i de store Byer — jeg mener selvfølgelig forholdsvis. I Vejle Kommune var Forholdet ved denne Flyttedag dette, at der var ikke mindre end nogle og 30 Familier, der stod uden at have Lejlighed, og Kommunen maatte derfor gaa over til at lade Epidemihospitalet, en Skole, en Gymnastiksal og en kommunal Administrationsbygning indrette til Boliger for at skaffe Tag over Hovedet til disse nogle og 30 Familier, der ikke havde Husly til Oktober Flyttedag. Nu er man tilbøjelig til at tro, at man har vist, hvor stor en Bolignød der er i en By, naar man har fremdraget, at nogle og 30 ikke selv var i Stand til at skaffe sig Husly, og at Kommunen derfor maatte tage sig af disse. Men dette illustrerer langt fra, hvor stor Bolignøden er i disse Byer. Sagen er nemlig den, at Sundhedskommissionen, der har set, hvor fortvivlede Forholdene var, af den Grund har lukket Øjnene og har tilladt, at ethvert Hul, det være saa daarligt, det være vilde, blev taget i Brug. Men hertil kommer, at en hel Del Folk, der har deres Arbejde i Vejle By, har maattet finde sig i, for at faa Tag over Hovedet, at flytte ud paa Landet og leje sig et Hus der, i mange Tilfælde langt borte fra Byen.

Naar jeg har tilladt mig at nævne dette her, er det særlig for at henlede den højtærede Finansministers Opmærksomhed herpaa, saaledes at de Andragender, der foreligger fra Byggeforeninger i Vejle om Statslaan, kunde blive bevilet. Det er allerede længe siden, at en større Byggeforening derovre, som allerede har opført en hel Del Huse med en 30—40 Lejligheder, har indgivet Andragende om at faa Statslaan, men den har endnu ikke modtaget noget. Jeg antager, at den ærede Finansminister, inden han uddeler det Beløb, der efter den nye Lov vil blive stillet til hans Raadighed i det Øjemed, vil søge at faa konstateret, hvor Bolignøden er forholdsvis størst, og at han saa vil lade det Hensyn være afgørende ved Fordelingen af de Statslaan, som de for-